

Mit afrikanske idol

Offentliggjort den 21. september 2011 som blog: www.u-landsnyt.dk/blog/51/mit-afrikanske-idol

Trænger vi ikke til at få mere fokus på afrikanere med hjerte for alle, og som handler visionært?

I 1987 arbejdede Isidore de Souza (1934-99) i Emmaus-samfundet i Montbéliard i Frankrig. De faste klunsere oplevede, at en biskop kunne arbejde fysisk, og biskoppen oplevede, at solidaritet i nordlige lande kan være hårdt og snavset og ikke bare et greb i lommen.

Kort efter blev de to første beninske Emmaus-grupper stiftet – i dag finder man Emmaus-Bevægelsens største udviklingsprojekt i Benin: Der skaffes rent vand til de 70.000 mennesker, der bor ved den meget forurenede Nokoué-sø eller i byer bygget på pæle ude i søen – og brugerne organiseres i forvaltningskomiteer. Den afrikanske repræsentant i Emmaus Internationals (EI's) forretningsudvalg er Patrick Atohoun, en elev af de Souza.

I 1988 og 1992 deltog de Souza i EI's generalforsamlinger – han er den person (ved siden af Abbé Pierre), jeg er mest stolt af at have hilst på.

I 1989 medvirkede han i presset på præsident Kérékou for at få indkaldt en national forsoningskonference. de Souza var dirigent – i et land, hvor et overhoved for en religion også nyder dyb respekt hos de øvrige religioners tilhængere. Kongressen havde deltagelse af alt tænkeligt organisationsliv, herunder mennesker, som vendte hjem fra eksil for at blive. Under det flere dage lange møde lagde de Souza en stor indsats i at få alle synspunkter frem uanset emnet, samtidig med at han insisterede på, at konferencen skulle munde ud i en sand demokratisk udvikling. Det gjorde den – med ham selv som nationalforsamlingsformand. Den post havde han, til der var afholdt frie valg, hvorefter han trak sig fra det politiske liv og blev ærkebiskop, men stadig fulgte med, ikke mindst i hvordan Emmaus udviklede sig som græsrodsaktør.

Benin har ikke oplevet borgerkrig eller krig med naboerne i sine 51 år. Landet hænger fast i fattigdom, bl.a. fordi USA's astronomiske subsidier til sine bomuldsbønder modvirker, at der skaffes valuta til Benin. Klimakatastrofer og korrupsion skåner ikke Benin, og handel med børn er udbredt. Men ingen af dårligdommene tager afsæt i religiøse eller etniske modsætningsforhold - de ca. 60 folkeslag lever fredeligt med hinanden.

I 1999-udgaven af "Dialogue for democratic development" – fra Det Internationale Institut for Demokrati og Støtte til Valghandlinger - <http://archive.idea.int/lome/synthesis/dialog1.pdf> - er den allerførste sætning ... *In memory of Monsignor Isidore de Souza* ... På side 20 citeres forkvinde for Benins forening for kvindelige advokater samt tidligere justitsminister, Grâce d'Almeida Adamon: "Borgeren er både aktør i demokratiet og nyder godt af det. ... Demokrati bygges dag efter dag ... det er ikke et færdigt produkt, det skal fornyes, bygges op og konsolideres igen og igen. Demokrati er en dynamisk proces."

de Souza fik således andre elever end Patrick Atohoun. Han satte varige spor i sit land, og ikke mindst den conference, han dirigerede i 1990, gjorde også indtryk i nabolandene.

